

NAŠA MALINOVÁ

Noviny občanov obce Malinová

VII. ročník

Číslo 1/2026

JAR PRINÁŠA NOVÉ CIELE

Vážení občania, milí Malinovčania!

Keď si pripravujem tento pravidelný príhovor, vonku už začala jar. Ubehli prvé tri mesiace tohto roka. Zakvitli zatiaľ iba snežienky, bledule a narcisy. Ale už nepotrva dlho a zakvitnú aj stromy a život sa po zime naplno rozbehne. Aj v našej obci začneme plniť, čo sme si predsavzali, aby sme opäť vo väčšej miere prispeli k spokojnejšiemu životu všetkých obyvateľov.

Mesiac marec patrí našim ženám. Oslavy MDŽ zorganizovala obec a tento sviatok si pripomenuli na svojej výročnej členskej schôdzi aj členky základnej organizácie Únie žien Slovenska. Aj keď som sa so všetkými účastničkami oboch osláv osobne stretol, dovoľte mi aj takouto cestou všetkým ženám ešte raz poďakovať za ich nezastupiteľnú úlohu, ktorú plnia v našej spoločnosti.

V tomto roku nás čaká realizácia dvoch pomerne veľkých projektov, ktoré som v našich novinách viackrát avizoval. Vrcholia prípravy na rekonštrukciu verejného osvetlenia a vybudovanie multifunkčného ihriska. Pôvodne sme predpokladali, že začneme už vlni. Zachytil som však aj také názory, že združovanie týchto projektov je cieľené, pretože rok 2026 je pre samosprávu volebným. Musím to odmietnuť a vysvetlím prečo modernizácia osvetlenia a výstavba ihriska mešká. Rozhodujúce totiž je, že obe akcie budú v značnej časti financované z grantov, kým obec ich bude spolufinancovať iba v minimálnej miere. A o to práve ide. Museli sme sa prispôbiť v celej prípravnej fáze vyhlasovateľom danej výzvy a teda poskytovateľom peňazí.

pokračovanie na 2. strane

Starosta obce J. Stiffel blahoželá k MDŽ predsedníčke ZO ÚŽS Eve Benkovej. - Foto: (pre)

Nemusím sa priznávať, že nie som rodený Cachovčan. Pristahoval som so svojou manželkou do Malinovej pred 16 rokmi. Už predtým som vedel veľa o histórii obce, ale musím povedať, že som bol veľmi milo prekvapený, ako sa tu v tom čase dodržiavali tradície. Stavanie májového stromu, úcta k pamiatke bojovníkov v SNP, partizánska vatra, obnovovanie a návštevy partizánskeho bunkra, výlety pod horu. Ale tiež v kultúrnej oblasti. Fašiangy, fašiangový sprievod, pochovávanie basy a vlastný kultúrny program, zábavy. Zvlášť som si všimol účinkovanie speváckej skupiny Zlatava, ktorá spievala (našťastie ešte spieva) aj piesne v pôvodnom cachovskom nárečí.

TRADÍCIE

Boli to mimoriadne tvorivé podnety pre moju profesiu novinára, aj často témou mojich článkov, či spravodajstva v celoslovenských periodikách, pre ktoré som v tom čase pracoval. Keď oslavovalo 30 rokov a dostalo aj ocenenie občianske združenie Fašiangovník, podarilo sa mi z archívnych, aj novodobých záberov, spracovať videofilm, v ktorom zakladatelia spomínajú. Ak by si niekto chcel zaspomínať, môžem mu tento krátky videofilm poskytnúť. Účinkuje v ňom aj Alojzia Hladká, na ktorú v tomto čísle novin spomíname.

V poslednom období sa mi však zdá, že nastal akýsi ústup z dodržiavania týchto tradícií. Možno trochu vyprchalo nadšenie, možno sa prejavila výmena generácií, alebo chýbajú aktívnejší mladí ľudia, ktorí by pokračovali...? Nie sú pestré fašiangové sprievody, basa nie je pochovaná, výlet pod horu vraj v tomto roku nebude. Aj Zlatava je preriedená, chýbajú jej mladšie hlasy. V okolitých obciach sú na tom o niečo lepšie, ako to ukázali aj na podujatí Súzvuky, ktoré sa tento rok uskutočnilo v Malinovej. Podarí sa nám tento stav zmeniť? Rád by som o takých podujatiach ešte niečo napísal...

Pavol Remiaš
šéfredaktor

PRISPEJTE NA REŠTAUROVANIE KRÍŽOVEJ CESTY V NAŠOM KOSTOLE

VZÁCNÉ KULTÚRNE DEDIČSTVO

Malinová svoju pomyselnú historickú knihu píše takmer 690 rokov. Veľká škoda, že nie je možné pozrieť si všetky historické udalosti o našej obci ako film. Bolo by to určite veľmi zaujímavé. Niekoľko storočí obyvatelia vytvárali hodnoty s tým, že ich zanechajú ďalším generáciám. No z tých najstarších čias nám zostalo len veľmi málo. Niekoľko starých listín a haldy kamenia z obdobia, keď sa v tejto oblasti ryžovalo zlato. Ďalšia etapa nastala po roku 1820. Niektorých stavieb sa môžeme dotknúť aj dnes. Najstaršia je kaplnka, kostol, mlyn na vodný pohon a pár starých domov, ktoré by si určite zaslúžili našu pozornosť. Trojičný stĺp, zachovalo sa len súsošie a v povojnovom období postavený Partizánsky dom, socha partizána, mosty, ale aj partizánsky bunker a podstatne nový dom smútku. Čo z tohto odovzdáme ďalším generáciám? Poctivé ruky remeselníkov väčšinu stavieb robili pre vlastnú komunitu a starali sa o to, aby sa zachovali. Je našou nepísanou povinnosťou toto dedičstvo ďalej chrániť. Nedá sa všetko a hneď, ale je na nás, pokračovať v ich snahe, aby sme ako obyvatelia obce nezostali zabudnutí.

Prvý zreštaurovaný obraz z Krížovej cesty.

pokračovanie na 2. strane

JAR PRINÁŠA NOVÉ CIELE

Pokračovanie z 1. strany

V prípade modernizácie verejného osvetlenia je vyhlasovateľom Environmentálny fond v pôsobnosti Ministerstva životného prostredia SR. Konečným cieľom totiž je znížiť v oblasti spotrebu elektrickej energie, čo je aj významný počin v ochrane životného prostredia. Prvú informáciu o výzve sme dostali koncom roka 2024, kedy sme s poslancami začali o tejto téme aktívne diskutovať a pristúpili sme k prvým krokom. Žiadosť o poskytnutie finančných prostriedkov sme zaslali v priebehu marca 2025. Aj keď z našej strany sme splnili všetko, proces schvaľovania vo fonde trvá takmer rok. Definitívnu odpoveď o schválení finančných prostriedkov sme dostali 23. decembra. Konečne teda môžeme začať. Predpokladaná hodnota investície je 70 000,- EUR. Túto sumu uhradí fond a obec ju bude následne splácať z dosiahnutej úspory nových svetidiel. Rozpočet obce tým pádom nebude vôbec zaťažený.

Podobne to je s multifunkčným ihriskom. Prvé výzvy na výstavbu ihriska z Fondu na podporu športu boli už pred siedmimi rokmi, ale s dost podstatnou spoluúčasťou obce, až okolo 30 až 50 percent. Pri predpokladanom rozpočte 150 tisíc eur by to značne zaťažilo rozpočet obce. Oplatilo sa nám však vďaka počkať, nakoľko v novembri minulého roka prišla výzva s 10-percentnou spoluúčasťou obce, s využitím eurofondov. Musím oznámiť, že sme boli úspešní. V týchto dňoch je už na spadnutie podpis zmluvy o nenávratný finančný príspevok.

V inej oblasti som privítal iniciatívu zameranú na záchranu kultúrneho dedičstva. Plne podporujem vyhlásenú zbierku na reštaurovanie Krížovej cesty v našom kostole. Ide o 14 unikátnych obrazov. Je zriadený aj transparentný účet. Môžete ho nájsť aj na webovej stránke obce, ktorá má nový prehľadnejší dizajn. Presvedčíte sa o tom, keď si ju pozriete. Rovnako oceňujem

aj petíciu za vybudovanie bezbariérového prístupu do obchodu COOP Jednota v našej obci, ktorú zorganizovali členky Únie žien Slovenska. Obec sa o to usilovala viackrát, žiaľ neúspešne. Dúfam, že petícia pomôže. Už sa začína aj jarná časť futbalovej ligy. Naši futbalisti skončili na jeseň v VIII A lige na prvom mieste. Želám im, aby sa im rovnako darilo aj na jar a vyslúžili si postup do vyššej súťaže. Verím, že fanúšikovia ich podporia.

Všetkým občanom želim príjemné prežitie nadchádzajúcich Veľkonočných sviatkov. Dievčatám a ženám zdravé jarné prebudenie a chlapcom a mužom zaslúženú výslušku...

Juraj Stiffel, starosta

KRABICE LÁSKY

Čas, kedy sme k sebe tolerantnejší a milší sa viaže najmä na obdobie Vianoc. Čin, ktorý je spájaný s dobrom si zasluží pozornosť. Už niekoľko rokov je v našej farnosti v Nitrianskom Pravne, prostredníctvom rehoľných sestier, každoročne začiatkom decembra vyhlásená zbierka trvanlivých potravín drogerie pre rodiny, či jednotlivcov. Ktorí žiaľ nemajú dostatok prostriedkov na to, aby vedeli aspoň v období Vianoc, pokojnejšie prežiť sviatočné dni. Tí ktorí chceli pomôcť, pomohli a tašky, či balíčky plné pomoci putovali do domácností v predvianočnom období. Táto pomoc býva adresná. Ak sme všímaví, vieme, kto v obci pomoc potrebuje. Ani v Malinovej sme pred týmito rodinami nezatvorili oči a piatim rodinám naši občania venovali túto nezištnú pomoc. Nie každý sa dostane do problémov svojou vinou. Niektorí už nevládzu, niektorí je sám alebo ostáva nepovšimnutý. Je dobré a vzácne, že sa stále nájdu ľudia, ktorí vedú pomôcť bez predsudkov. Preto budme všímaví a nebudme ľahostajní. Touto cestou ďakujeme darcom z našej obce a prajeme im veľa zdravia a rovnako veľa síl rodinám, ktoré svoju situáciu musia zvládnuť s pomocou iných, ale aj bez nej.

Zbierka „Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok“, oslovila aj naše členky Základnej organizácie Únie žien Slovenska v Malinovej. Niečo slané, niečo sladké, niečo pre zábavu, radosť aj drogeriu. To všetko bolo s láskou nabalené do krabíc a osobne ich odovzdali klientom Strediska sociálnych služieb Bôrik v Nitrianskom Pravne. Ďakujeme všetkým, ktorí sa do zbierky zapojili a prispeli na dobrú vec.

Mária Luprichová

PRISPEJTE NA REŠTAUROVANIE KRÍŽOVEJ CESTY V NAŠOM KOSTOLE

Pokračovanie z 1. strany

VZÁCNE KULTÚRNE DEDIČSTVO

Rok 1894 je vyrytý nad mohutnými dverami pri vstupe do kostola. Je takmer isté, že v tomto období bol vyhotovený aj jeho interiér, ako sú lavice, organ, oltár, či 14 zastavení krížovej cesty, čo dokazuje aj odborný posudok pripravený k reštaurátorským prácam. Všeobecne vonkajší aj vnútorný vzhľad kostola bol vždy vizitkou starostlivosti, ochoty aj zbožnosti obyvateľov obce. Kultúrne dedičstvo je vecou nás všetkých. Mali by sme na jeho záchranu urobiť čo je v našich silách. Je to aj záležitosťou lokálpatriotizmu. Predkovia starousadlíkov, pôvodných rodín prispievali na postavenie a údržbu pôvodného kostola, ale aj na postavenie a údržbu súčasného kostola, kaplnky, božích múk aj pôvodného Trojičného stĺpu, aj na jeho obnovu (replika postavená v roku 2013). Počas uplynulých 25-30 rokov skutočne nastal čas, aby sa začalo aj v kostole s rôznymi opravami a reštaurovaním. Za toto obdobie už sú opravené, či vynovené jedinečné diela pre ďalšie generácie, o čom existuje fotodokumentácia s popismi. To, že ďalšie historicky vzácne diela sú potrebné reštaurovať niet pochýb. Vznikol náročný cieľ, rovnako, ako to bolo pri reštaurovaní organa v kostole, schodiska na chórus, nového oltára, zvona, vykurovania a pod. Konali sa totiž zbierky, prispela farnosť, domáci darcovia i tí mimo obce. Vďaka darcom bude zvuk organa a zvona znieť minimálne ďalšie storočie.

Z iniciatívy občanov teda vznikol aj ďalší náročný cieľ. Aby bolo možné v kostole reštaurovať 14 zastavení Krížovej cesty (každé dielo má rozmer približne 120 x 70cm). Oslovili sme reštaurátora, ktorý daný stav odborne posúdil. Touto cestou chceme osloviť rodiny, obyvateľov aj iných darcov a požiadať o finančnú podporu. Cena za

reštaurovanie jedného diela sa pohybuje v sume 450 - 600 eur. Je potrebné vyrobiť nové drevené časti zničené červotočou, niekde aj celý nový rám, sanáciu a spevnenie drevených častí, napustenie a povrchovú úpravu, vyčistenie maľby, demontáž aj opätovnú montáž všetkých 14-tich diel. Prvé tri diela, na ktoré prispeli tri rodiny sú už v rukách reštaurátora. Prvý obraz už je hotový (na snímke) V rámci možnosti sa postupne budú reštaurovať ďalšie zastavenia. Na tento účel je vytvorený transparentný účet vedený vo VÚB na meno: Mária Luprichová, č. ú. **SK66 0200 0000 0072 0696 6451**.

Darcovia môžu prispieť na účet do 30. júna 2026. Informácie sú zverejnené aj na výveske pred kostolom a na webovej stránke obce. Priebežne je možné prispieť aj v hotovosti, akoukoľvek čiastkou u MUDr. Gabriely Mjartanovej v Malinovej. Bližšie informácie ochotne poskytneme na tel. kontakte: 046/5443207, Mária Luprichová a 046/5443 220 MUDr. Gabriela Mjartanová Malinová. Vopred ďakujeme.

(ml)

PETÍCIA

Medzi dlhodobé neriešené problémy v našej obci patria strmé, najmä pre starších ľudí nebezpečné schody vedúce do obchodu Jednota. V marci sa iniciatívu chopila ZO ÚŽS a vyhlásila petíciu, za vybudovanie krytého bezbariérového prístupu do obchodu, ktorú pošlú vedeniu COOP Jednota. Vybierali už približne 400 podpisov našich občanov. Do konca mesiaca ešte môžete pridať svoj podpis, ak ste to ešte nestihli.

-r-

OSOBNOSTI NAŠEJ OBCE - ALOJZIA HLADKÁ

V tomto roku si pripomíname 95. výročie jej narodenia. V živote sa stretávame s mnohými ľuďmi. Mnohí sa stanú súčasťou nášho života a častokrát naše životy aj menia. K takým patrila aj Alojzia Hladká, činorodá žena, ktorá sa aktívne podieľala na živote v našej obci.

Narodila sa 4. 9. 1931 v Rišňoviciach, okres Nitra. Do Malinovej sa prisťahovala z Alekšínec pri Nitre s manželom Reném. Svojich dvoch synov vychovávala sama, po odlúčení s manželom. Hoci rodina u nej bola na prvom mieste, jej široké pole záujmov bolo značným prínosom pre spoločenský a kultúrny život v našej obci.

Mnohí z nás si ju pamätáme ako milú kuchárku v miestnej škôlke, alebo ako šikovnú krajčírku. Toto remeslo vykonávala v Odeve, ale i doma šila pre svoje priateľky a známe. Ani po nástupe na dôchodok nezaháľala a starala sa o dom smútku a prípravu smútočných obradov. Na obecnom úrade zasa o priestory kuchyne a jej inventár. Jej srdcovou záležitosťou bol spev, patrila medzi zakladajúce členky ženskej speváckej skupiny Bystrina, neskôr bola členkou Zlatavy. Z jej iniciatívy začala v obci pôsobiť skupina občanov, ktorí šírili folklór a tradície predkov a bol založený Klub fašiangovníkov. Ušila takmer všetky kroje zdarma pre členov klubu, podieľala sa na tvorbe programov a vystúpení svojimi nápadiami. Bola jeho výraznou tvárou a rozdávala vôkol seba radosť, smiech a pohodu. Jej príznačný tvrdý trnavský prízvuk,

keď vyháľala svoje „slépkky“, rozosmieval divákov. Nebolo takmer žiadnej akcie, na ktorej by chýbala. Varila guláše na futbalových turnajoch a zábavách, piekla koláče na spoločenské podujatia, jubileá a pod.

Spomienky na ňu sa viažu aj s jej pôsobením vo Zväze žien a v Klube dôchodcov. Nacvičila a účinkovala v mnohých milých scénkach aj so svojou kamarátkou Annou Kmeťovou. Na ich spoločné vystúpenia sa tešili mladí i starí bez rozdielu. Mala aj svoje koníčky, lúštenie krížoviek a starostlivosť o svoju záhradku. Napriek všetkým peripetiám, ktoré jej do cesty stal život, vždy našla motiváciu a pozitívnu energiu nielen pre seba. Doslova ňou dokázala „nakaziť“ aj iných. Kam prišla, prišla s ňou aj dobrá nálada a veľa veselých zážitkov, na ktoré sa nedá zabudnúť. V roku 2009 pri príležitosti 670. výročia I. písomnej zmienky o obci bola ocenená „Cenou obce za hospodársky a kultúrny rozvoj a verejnoprospešnú prácu“.

Alojzia Hladká zomrela 6.2.2019 v pokročilom veku 87 rokov. Podľahla chorobe, ktorá ju trápila na konci života. Jej život bol dlhý a plodný a zostáva na nás, či máme hľadať to, čo nám tu zanechala, čím ho obohatila.

Spomíname na ňu s úctou!

Spracovala: I. Balázová
Snímka: (pre)

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

BLAHOŽELÁME JUBILANTOM: JANUÁR

Miroslav Bobok - 50 rokov, Ján Schön - 70 rokov, Anna Krebsová - 75 rokov

FEBRUÁR

Katarína Miháliková, Marek Šturcel - 50 rokov, Mariana Vicianová - 55 rokov, Alena Stiffelová - 60 rokov, Júlia Elischerová, Milan Priehoda - 65 rokov, Anna Mikulová - 75 rokov, Milan Vician - 80 rokov

MAREC

Kamil Hrnčár, Ivan Kuna, Monika Peričková, Ronald Schön - 50 rokov, Janka Šamajová - 60 rokov, Daniela Remiašová - 75 rokov

VÍTAME NAŠICH NAJMENŠÍCH

(Do uzávierky v prvom štvrtroku nepribudol v Malinovej žiadny novorodenec)

NAVŹDY NÁS OPUSTILI

Oto Schön, zomrel 16. 1. 2026 vo veku nedožitých 78 rokov

Jozef Škrobák zomrel 09. 02. 2026 vo veku 69 rokov

Emília Jalová, zomrela 17. 3. 2026 vo veku nedožitých 61 rokov

-ib-

PRIŠIEL AJ HARRY POTTER...

odmenu v podobe sladkého balíčka. Do tanca hral ujo Žilla, ktorý vedel trafiť deťom na nôtu. Losovanie bohatej tomboly dalo bodku za pekným podujatím.

Text a foto: (pre)

Bolo to ako v rozprávke. Sála Partizánskeho domu sa zaplnila rozprávkovými bytosťami. Len krásnych princezní boli niekoľko. Nechýbali víly, rozkošný anjelik, ani mačičky, či iné roztomilé zvieratká. Ale aj hrozny smrťiak či Batman. Z Rokfortu zavítal dokonca sám Harry Potter s Hermionou...

Koncom januára sa totiž konal tradičný maškarný detský ples. Masiek bolo vyše 30 a vo vtipných maskách prišli aj organizátori, členovia kultúrnej komisie pri obecnom zastupiteľstve. Spolu sa s deťmi zabávali a súťažili. Rodičia, aj viacerí starkí, ktorí si posadali okolo, boli pyšní na svoje ratolesti. Cvakali mobilné telefóny. Doma budú mať z plesu pekné videá. Každá maska dostala za svoju snahu

CACHOVCI - TAKÍ SME BOLI, TAKÍ SME EVAKUÁCIA MALINOVSKÝCH ŠKOLÁKOV

Bratia Andrej a Jozef Špilajovci, ktorí sa dôsledne zaoberajú históriou z obdobia konca druhej svetovej vojny v Malinovej a okolí, získali pri svojich výskumoch archívnych dokumentov knihu malinovskej rodáčky Melanie Schlenkerovej. V roku 1983 napísala knihu Haimat zu Haimat. Opisuje v nej okrem iného aj evakuáciu malinovských detí, školákov, ktorá začala 13. decembra 1944. Príbeh je podľa rozprávania Theresie Klementovej, rodenej Greschnerovej, ktorá bola ako dieťa tiež evakuovaná. Prinášame vám prvú časť z jej rozprávania:

„Po strašnej partizánskej ére, som prvýkrát videla nemecké tanky a nemeckých vojakov v uniformách a to bol koniec pokojného života v Malinovej. Všetci ľudia boli z toho sklúčení a smutní. Jedného dňa nám oznámili, že všetci školáci majú byť evakuovaní do bezpečia, až do ďalekých Sudet. Každá rodina dostala zoznam s podrobným popisom bielizne, oblečenia, obuvi a hygienických potrieb, ktoré si musia vziať. Doma zavládlo veľké zrušenie a úzkosť. Po niekoľkých dňoch miestny magistrát bubnovaním na všetkých uliciach oznámil, že všetci školáci musia byť na druhý deň o 10. hodine ráno na železničnej stanici Deutsch Proben (Nitrianske Pravno) s požadovanou batožinou a zásobami.

Mama nám upiekla hus a sladký chlieb a zabalila nám ich aj spolu s jablkami. Bola som varovaná, aby som sa dobre starala o svoju sestru Hilde, ktorá bola o dva roky mladšia odo mňa. Každý z nás dostal navyše vrecko sladkostí, akoby na spríjemnenie rozlúčky. Obloha bola v ten deň zamračená a sivá, rovnako ako naša nálada. Kravy boli zapriahnuté a my sme netušili, že sa touto trasou chystáme cestovať poslednýkrát v živote. Na železničnej stanici v Deutsch Proben bol obrovský dav detí s rodinami a na kofajniciach veľmi dlhý vlak. Museli sme sa zoradiť, vyvolávali naše mená a jeden po druhom nás aj s kufami nakladali do vagónov. Plač neprestával, pretože, až vtedy sme si uvedomili závažnosť situácie. Nikdy predtým sme neboli preč od mamy a teraz sme išli do cudzej krajiny bez nej!

O niekoľko rokov neskôr mi mama povedala, že keď prišli domov, otec horko plakal za svojim dvomi najmladšími deťmi. Vo vagóne sme boli s deťmi Stiffo, Klari a Steffi. Vzduch bol veľmi zlý, pravdepodobne od dymu, ktorý nám spôsoboval silnú nevoľnosť a bolesť hlavy. Prešli sme zatiaľ len 12 kilometrov do Prievidze. Krásna hus nás nelákala a pomaly sa z nej krmili líšky pozdĺž železničného násypu. Na tretí deň sme stratili o všetko zdújem, boli sme jednoducho vyčerpaní. K večeru sme konečne dorazili do cieľa, obce Tanwald, pri Jablonici nad Tisou. Odtiaľ sme však museli asi hodinu kráčať lesom, stále do kopca, kým sme sa dostali k takzvanému Cvičnému hradu nad dedinou Stefansruh (Přichovice - Kořenov). Hrad bol v nadmorskej výške 842 metrov, zhruba v rovnakej výške ako Vyšehrad u nás doma. Keď sme dorazili, úplne vyčerpaní, starali sme sa len o našu posteľ. Cvičný hrad bol veľmi pekná zrubová chata s veľkými príjemnými izbami. Bohužiaľ bolo tam veľmi veľa ploštíc, ktoré sa nedali účinne vyhubiť. Strávilí sme tam Veľkú noc a život prebiehal podľa štruktúrovaného programu. Našťastie zásoby jedla boli dostatočné.

Krátko po Veľkej noci v roku 1945 sme už jasne počuli zlovestné dunenie blížiaceho sa frontu. Boli sme v extrémnom ne-

bezpečensťve, pretože odtiaľto viedla na západ cez Sudety iba jedna železničná trať. Chlapci, ktorí boli ubytovaní niekoľko sto metrov od nás a o ktorých sa starali Júlia Zeisel a učiteľ Alois Steumnhübel, už odišli. Naši sprievodcovia tiež odišli na západ a mnohé z detí si vyzdvihli ich matky. Teraz sme si aj my museli zbaliť kufre. Melanie Schlenkerová, naša učiteľka, obetovala svoju poslednú škatuľku cigariet, aby pre nás 15 vybavila vlak...

Po ceste zo Schenebergu celý deň hrkotali ruské tanky a delostrelectvo, len asi sto metrov od poľovníckej chaty kde sme sa medziľah prestahovali. Nad hlavou nám hrmeli ruské raty a z Tetschen-Bodenbach (Děčín) sme počuli delostrelectvo. Naš hostiteľ priniesol z Elau zlo správu, nemecký Wehrmacht bol v záverečnej bitke v Tetschen - Bodenbach úplne porazený...

Dostali sme tiež hrozné správy o zverstvách a znásilňovaní žien Rusmi. Naš hostiteľ sa dohodol s obyvateľom posledného viditeľného domu v Elau, že vždy, keď bude hroziť nebezpečenstvo, umiestni do okna lampáš. Potom mali všetky staršie dievčatá, aj moja sestra Ilse, zmiznúť v lese. Iba Melanie mala zostať s mladšími. Jedného dňa sa vo dverách zrazu bez varovania objavil mladý ruský dôstojník. Všetci sme boli vydesení. Melánia nám ledva zašepkala. „Ani slovo!“ Vošiel dnu a ona ho, určite s rozochveným srdcom, privítala. Vysvetlila mu, že sme slovenské siroty a ukázala mu svoj slovenský občiansky preukaz. Samozrejme nevedel ho prečítať, ale videl že sme spokojné. Dokonca pochválil Helenchen z Hochwies (Veľkého Poľa), našu najkrehkejšiu, ktorá mimochodom hovorila celkom dobre po slovensky. Po niekoľkých úzkostlivých minútach odišiel a milo nám zamával. Už nás viac neobťažoval...

Dokončenie v budúcom čísle.

OBČAN SA PÝTA...!

Niektorí občania sa pýtajú, prečo sa nevyužíva drvička konárov, ktorú obec vlastní. Namiesto odvážania konárov na určené stanoviská, by podľa nich bolo vhodné ich namiesto podvrviť, štiepku by si mohli občania odviezť do kompostérov, alebo si drvičku zapožičať a podvrviť konáre doma.

Odpovedá starosta obce Juraj Stiffel:

„V obci máme dve stanoviská na ukladanie konárov. Pri futbalovom ihrisku a Skalných zemiach, na konci obce. Tam môžu občania odvážať konáre po jarnom reze stromov, alebo opílovaní drevín. Máme zmluvnú dohodu s firmou, ktorá si nahromadené konáre prídve vziať a zhodnotí ich. Je to omnoho efektívnejšie, ako keby sme ich drvili sami. Nielen preto, že drvička je trvale nefunkčná, teda ju nemožno ani zapožičať, ale preto, že ide o veľké množstvo konárov. Bolo by to omnoho nákladnejšie, nielen z personálneho hľadiska, pretože nemáme dost' pracovníkov na obsluhu drvičky, ale aj kvôli potrebe pohonných látok. Okrem toho drevný odpad sa obci započítava do triedených druhov, čo môže pre nás mať ekonomické výhody.

-r-

ČRIEPKY Z OBECNEJ KRONIKY

2010

- Starú tradíciu lyžiarskych pretekov nahradilo nové podujatie „stavenie snehuliakov a snežných bytostí“, ktoré 6. 2. zorganizovali tri organizácie Únia žien, SZPB a ZTaŠČ. Zúčastnilo sa približne 100 účastníkov rodičov a detí.

- Na slávnostnom pléne Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov 7. 4. v Prievidzi, si pani naša občianka Anna Schönová prevzala „Pamätnú medailu k 65. výročiu oslobodenia SNP“, ktorú jej udelil Minister obrany SR za účasť v boji proti fašizmu.

(Poznámka: A. Schönová nar. 25 .9. 1924, zomrela 3. 12. 2024 ako posledná z priamych účastníkov partizánskeho odboja z Malinovej). (ib)

POSILŇOVŇA, ALEBO FITNESKLUB?

Do redakcie sme dostali podnet, aby sme informovali, ako kedy a kto môže toto zariadenie využívať, či je potrebné platiť nejaké členské, alebo iné finančné príspevky. Ako sme zistili na obecnom úrade, nejde o klasickú posilňovňu, ale bola zriadená ako Fitnessklub. Založil ho v roku 1998 nadšenci, mladí ľudia z Malinovej, v nevyužitých pivničných priestoroch, pod obecným úradom. Ako nás informoval Viliam Krebs, (ktorý je spolu s Petrom Zaťkom správcou klubu), ak by to mala byť plnohodnotná posilňovňa, musela by tam byť stála služba, otváracie hodiny, ale aj hygienické zariadenia, ako WC, sprchy a šatne. A na to tam nie sú podmienky. Okrem toho cvičenci by si museli stáť službu zaplatiť. Napriek tomu Fitnessklub celkom dobre slúži na posilňovanie všetkých svalových partií. Všetky lavičky, závažia, kladky a podobne, si cvičenci vyrobili svojpomocne, alebo sa poskladali na ich zakúpenie. Podľa správcu ak spočítame všetky závažia činky dohromady, je to takmer 500 kg. V súčasnosti tam pravidelne chodievajú cvičiť 15 - 20 mužov a žien. Podľa stanoveného poriadku sú si všetci vedomí, že cvičia na vlastnú zodpovednosť. Pôvodne si kľúčik od klubovne mohli vyzdvihnúť v susednej Cachovanke, ale to sa neosvedčilo. Viacerí cvičenci si potom dali urobiť duplikáty kľúča, čo nezodpovedá poriadku. Túto situáciu bude treba riešiť výmenou zámku, uviedol Vilo Krebs. Ak niekto si chce prísť zacvičiť, je potrebné sa dopredu telefonicky ohlásiť u neho na číslo telefónu **0911 910 340**. Cvičenci do 18 rokov môžu cvičiť iba so sprievodom dospeléj osoby. Vilo povedal, že podľa jeho časových možností, je ochotný začiatčovníkom aj poradiť. Naďalej platí, že ak je potrebné niečo opraviť, alebo zakúpiť, musia sa na to cvičenci vyzbierať.

Spracoval P. Remiaš

Naša Malinová - Noviny občanov obce Malinová. Vydáva obec Malinová. Sídlo vydavateľa: Obecný úrad 972 13 Malinová 115. IČO: 00318281. Vychádzajú štvrťročne. Distribúcia zdarma do každej rodiny. Náklad 320 ks.

Redakčné práce: OZ BENEDIKT. Riadi redakčnú radu: Mgr. Pavol Remiaš - predseda a šéfredaktor, členovia: Irena Balážová, Mgr. Daniela Remiašová.

Pripomienky a príspevky doručte písomne na obecný úrad, alebo elektronicky na e-mail: referent@malinova.sk.

Číslo 1/2026 vyšlo v marci 2026. Grafická úprava: Ing. Peter Cagaň, tlač: vlastná. EV5962/21; ISSN: 2729-8299